

ראל שהגשק הזה דרוש לצה"ל, כדי לפי תור בעיות טאקטיות מסוימות. הממש" לה לא אמרה אף מילה אחת על עצם המוסריות או אי-המוסריות של גשק זה. לגבי מטוסי-הכפיר טענה ממשלת ישראל שביטול העסקה יביא לאבטלה פור עלים בישראל. קשה להעלות על הדעת טענה בלתי-מוסרית יותר. אם מותר לספק עבודה לפועלים על חשבון ייסוריהם של עמים אחרים, תוך אי-התחשבות מוחלטת בעובדה שהסחורה היא מכשיר לוריעת מוות המוני, הרי ניתן להצדיק כל מיס"ר בנשק בעולם. בדורות האחרונים עמ"ד הוגי-דעות וסופרים יהודיים בראש המחנה העולמי, שגינה את סחריה-מוות וניסה להוציאם אל מחוץ לתחום האנו- שות.

הציניות הגלויה של העמדה הישראלית היתה בעוכריה. כאשר עומדים נימוקים אמריקאיים מוסריים נגד עמדה ישראלית בלתי-מוסרית, לא ניתן לגייס את דעת הקהל האמריקאית. ואף האמריקאית-הירודית, כדי להפעיל לחץ על ממשלת וושינגטון. כימעט אף עיתון אמריקאי אחד (להוציא ביטאון צבאי אינטרסנטי) לא הצדיק את העמדה הישראלית. הקרב היה אבוד מראש.

מנגונו

הגולם החדש של נתבי

מיפצת ביוורקרטית

בנמלה-התעופה בן-גוריון

בשעת-לילה מאוחרת, ב־13 בינואר ה' שנה, יצא תיאודור ("טדי") לויטה, כתבה והותיק של רשת עיתוני דוילי מירון בישראל, בדרכו לגמלה-התעופה בן-גוריון בלוד, כדי לשלוח אל מערכת עיתונו שב־לונדון מעטפה ובה נגיטיבים של צילומי עיתונות.

המעטפה שמישקלה לא עלה על 10 גרי מים היתה מיועדת לצאת ללונדון כמיטען אוויר בבוקר המחרת, ולהגיע ליעדה ב־צהריים. הצנזור כבר בדק את המעטפה, סגרה והטביע עליה את החותמת הרישמית של הצנזורה. היא צויידה גם בטופס ירוק בשני עותקים. המאשר כי המעטפה רשאית לצאת את הארץ ללא בדיקה נוספת.

טדי הגיע עם המעטפה לגמלה-התעופה, ואז החלה דרד-הייסורים שלו. הוא עבר בשלום את ביקורת שוטרי מישמר-הגבול בכניסה לגמלה. משם המשיך לכניסה לאוויר הממ"ן (מסוף מיטעים) שהוקם על ידי חברי-בת של אל-על.

השעה היתה 11 בערב, והאורות דלקו בכל החדרים, בכל הקומות. למרות שרק עובדים ספורים נמצאו אותה שעה על מישמרתם. כיוון שטילפן עוד קודם-לכן, היה הכל מוכן לקראת בואה של המעטפה החשובה. ואז באה ההפתעה. "עליך לקחת את המעטפה לבדיקת-הביטחון", אמר לו הפקיד. "שום דבר אינו עולה על מטוס שלנו בלי בדיקה. רד לקומה א', ושאל שם על הבדיקה הביטחונית של אל-על."

הוסרי-מעש. טדי, ככל אורח צייתן, נשמע להוראות. הוא ירד אל "היומנאים". במוסד זה מצא חמישה עובדים שישבו ללא כל תעסוקה, כשהשישי מביא לכולם קפה. היומנאים ניפנו לרגע מבטלתם, וקראו לאי-שיבטחון של אל-על. זה מישש את המעטפה בת 10 הגרמים כרוכה. אחר כך שב וליווה אותו אל המוסד הקרוי "ביטחון ממ"ן". שם ישבו, בחוסר-רעש בולט, שישה גברים בחולצות כתומות, כשהם שותים קפה ודנים באיכותה של הארוחה שסעדו וזעזעה. גם אלה ניפנו לרגע מבטלתם, הטילו מבטים אחדים במעטפה ובחותמותיה, ואמרו: "אוקי". כותם הבדיקה הוגש לטדי טופסי אחסנה למילוי. "הרי המעטפה יוצאת את הארץ בתוך כמה שעות", מהה. "אלה הם הכללים", היתה התשובה. הוא לא יכול להאמין למראה-עיניו. אחד האנשים בכתום נטל מידו את הטופס הממולא, ומילא טופס אישור האחסנה. אחר-כך מילא טופס-שיח"ר ורר-מאחסנה. החתים את כל הטופסים ואת המעטפה ושחרר את העיתונאי התשוש.

"הצצה נסתימה", אומר טדי. "המע" טפה הקטנה נשארה בידי אנשי אל-על, ואני חזרתי למכונית. שני אנשי-הביטחון

(המשך בעמוד 42)

חצי מיליון ל"י תעלה פציעתו של נימני

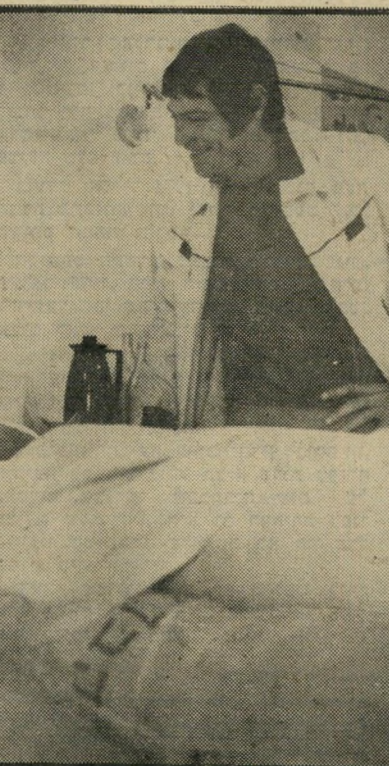
הרגל האבודה של הניבחרת

הניבחרת ירדה בלב ליוותה את כדורגלני ניבחרת ישראל כאשר עלו ביום ה' ראשון האחרון על המיגרש, להתמודד עם כדורגלני ניבחרת יפאן. אך היא לא נבעה מפחד מפני היריב היפאני, שהובס בקלות (0:2) בתום 90 הדקות.

כדורגלני ניבחרת ישראל לא יכלו להשיג תחרה מן הרושם העז שהותירה בהם התאונה הקשה שאירעה לחברם לניבחרת, מאיר נימני, שבוע ימים קודם-לכן התי מונה שבה ניראה נימני המורד באלונקה מן השדה, כשקרסולו הימני שבור. נהרי טה היטב בזיכרונם.

מאיר נימני (28), ה"כלבוניק" של מכבי תל-אביב ושל הניבחרת הלאומית, נפל קרבן למחדל טראגי של ההתאחדות לכדורגל. כבר בעבר התריע מאמן הניבחרת, דויד שווייצר, כי מיתקני-ההשקיה הפויר רים באיצטדיון רמת-גן, עלולים לסכס את שלומם של השחקנים. אולם התברר שהר התאחדות לכדורגל לא ויתרה, מנעמים

מורה פגעה קשות בעסק החדש. "הבעייה",

אומר נימני, "היא שגם ויקי פרץ עסוק בניבחרת, והוא מתקשה להשתחרר לצורך העסקים. זו דפיקה די גדולה. אשתי רצה מבית-החולים לחנות, וזה קשה לה. הבת שלנו סובלת, וזה קשה מאד לכולנו". מאיר נימני, ככל שחקן בניבחרת, מבר טח על-ידי ההתאחדות לכדורגל, שהבטיחה כי הוא יקבל את משכורתו מההתאחדות במקביל לשאר השחקנים. הוא יקבל את שכרו עד ה־22 בחודש זה, היום בו ישוחרר ררו כדורגלני הניבחרת לקבוצותיהם. "על ביטוח, משכורת ותביעת פיצויים", אומר נימני, "אני בכלל לא חושב. עכשיו אני צמוד למיטה, ולא מסוגל לזוז. יש ברוך השם, מי שמטפל בבעיות האלה, תודה לאל שיש למכבי מנהל, אבא. כמו חיים לייבוביץ, הוא מטפל בכל הבעיות שלי מחוץ לבית-החולים". אומר חיים ("לייבו") לייבוביץ באותו הקשר: "נימני יקבל את משכורתו מהקי בוצה כשאר השחקנים. מבחינה כספית לא יהיו לו בעיות. עזרונו לו לשכור עורך-דין שידאג לתבוע פיצויים מההתאחדות

כספיים. על קיום המישחקים באיצטדיון הרמת-גני, סיכנה בכך את רגליהם של הכדורגלנים. בתחילת השבוע ניסה נימני הרחוק לי מיטתו, לשחזר את הפציעה. "אף אחד מהשחקנים לא שם לב בשעת המישחק למיתקני-ההשקיה הפוירים באיצטדיון", סיפר. "אני ידעתי רק שהמאמן, דויד שווייצר, הודיע להנהלת האיציטדיון ש-מתחת למכסה הפלסטיק של מיתקן-ההשקיה נמצאת מטרלה. "ניתרתי אל הכדור יחד עם שחקן קור ריאני, אבל כשנחתתי, הרגשתי לפתע ש-כף-רגלי הימנית נתלשת מהרגל. הרגשתי כאבים כאלה עד שהתקשיתי לפקח את העיניים. "בתור שחקן ותיק, אני יודע שתמיד אחרי פציעה מנסים להעמיד את הכדורגלן על הרגליים, לכן, ברגע שהניחו אותי על האלונקה ידעתי שזו פציעה רצינית. "לקחו אותי מייד, באמבולנס, ל-בית-החולים תל-השומר. גיבסו לי את הרגל, ואמרו לי שיש לי רק שבר.

תיקווה

מאיר נימני מקווה לחזור למיגרש עוד לפני תחילת העונה הבאה. בתמונה למטה נראה נימני כשהוא שוכב במחלקה האורטופדית בתל-השומר. לידו, לאון קונסטנטינובסקי.

לכדורגל. מה שמדאיג את מכבי זה הפציעה החמורה שלו. הוא שחקן חשוב ביר תר (בשבילנו). ביגלל חומרת הפציעה אנחנו רואים זאת כאבידה גדולה. חסרונו יורגש היטב העונה. נקווה שהוא יצליח להתאושש מהר".

פרקליטו של מאיר נימני, עורך-הדין אברהם שרים, טוען, כי עדיין קשה לנזקב בסכום הפיצויים שתיבצע ההתאחדות לכדורגל לשלם. "רק אחרי שנקבל את הוותיקתם של הרופאים, נוכל לקבוע את גובה הסכום, אמר שרים. עיריית רמת-גן ובעלת איצטדיון רמת-גן, עלולה להיות הנתבעת השנייה של הכדורגלן מאיר נימני במישפט. תביעת-

הפיצויים הכוללת שלו עשויה להגיע לסכום של יותר מחצי מיליון לירות. זאת, במידה שהפציעה הקשה תאלץ את הכדור-גלן המצויין לתלות את גולגולו ותשים קץ לקאריירה שלו. השנה, מכל מקום, לא יושק עוד. אומר נימני: "היום אני בן 28. עד לפציעה הייתי בכושר מצויין. למעשה, גם על האפשרות של הפסקת הקאריירה לחלוטין אני חושב. עכשיו אני נמצא במצב התחלתי של הבראה. אסור לי לרדת מהמיטה. כנראה אשכב עוד כמה ימים בבית-החולים. אני מאמין שאחזור לשחק במלוא המרץ. אני לא רואה את עצמי לרצע אחד בלי כדורגל. בינתיים, אני זקוק רק לסבלנות. "הגבס הולבש לי לתקופה של חודש וחצי, ועד אז אסור לי לדרוך ברגל ימין. רק בעוד חודש וחצי ישימו לי גבס הליכה. אז תהיה לרופאים תחזית ברורה יותר לגבי מצבי. כרגע, הכל בגדר הש"ערות. אפילו הרופאים לא יודעים איך בדיק התפתחו לעיניים."